

Výrok

1) Belgické království tím, že přijalo čl. 137 bod 8, čl. 138 třetí odrážku, článek 153 a čl. 157 bod 3 rámcového zákona (I) ze dne 27. prosince 2006, ve znění platném od 1. dubna 2007, uložilo samostatně výdělečně činným poskytovatelům služeb usazeným v jiném členském státě, než je Belgické království, povinnost učinit ohlášení před tím, než začnou v Belgii vykonávat svou činnost, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 56 SFEU.

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Dánské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 72, 5.3.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. prosince 2012 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-68/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 1999/30/ES — Kontrola znečišťování — Mezní hodnoty pro koncentrace PM10 ve vnějším ovzduší“)

(2013/C 46/04)

Jednací jazyk: italsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Alcover San Pedro a S. Mortoni, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec, ve spolupráci s S. Varonem, avvocato dello Stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 1999/30/ES ze dne 22. dubna 1999 o mezních hodnotách pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a oxidy dusíku, částice a olovo ve vnějším ovzduší (Úř. věst. L 163, s. 41, nyní článek 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu, Úř. věst. L 152, s. 1) — Překročení mezních hodnot částic PM10 ve vnějším ovzduší od roku 2005

Výrok

1) Italská republika tím, že v letech 2006 a 2007 nezajistila, aby v 55 italských zónách a aglomeracích uvedených ve výzvě dopisem, zaslané Evropskou komisí dne 2. února 2009, koncentrace PM10 ve vnějším ovzduší nepřekračovaly mezní hodnoty stanovené v čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 1999/30/ES ze dne 22. dubna 1999 o mezních hodnotách pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a oxidy dusíku,

částice a olovo ve vnějším ovzduší, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedeného ustanovení.

2) Ve zbývajících částech se žaloba odmítá.

3) Evropská komise a Italská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 145, 14.5.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 19. prosince 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *Gerechthof te 's-Gravenhage — Nizozemsko*) — *Leno Merken BV v. Hagelkruis Beheer BV*

(Věc C-149/11) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Článek 15 odst. 1 — Pojem „skutečné užívání ochranné známky“ — Územní rozsah užívání — Užívání ochranné známky Společenství na území jediného členského státu — Dostatečnost“)

(2013/C 46/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechthof te 's-Gravenhage

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Leno Merken BV

Žalovaná: Hagelkruis Beheer BV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Gerechthof te 's-Gravenhage — Výklad čl. 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1) — Užívání ochranné známky — Skutečné užívání — Pojem — Užívání ochranné známky Společenství na území jediného členského státu — Užívání považované tímto členským státem za skutečné, jedná-li se o totožnou národní ochrannou známku

Výrok

1) Článek 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství musí být vykládán tak, že posuzování požadavku „skutečného užívání ve Společenství“ ve smyslu tohoto ustanovení je třeba provádět in abstracto a k hraničním územím jednotlivých členských států vůbec nepřihlízet.